

Paavali edustaa Kotalahden Itkosten 3. sukupolvea. Tässä Paavali kertoo iltasaduiksi sopivalla tyylillä kahdesta päivästäan Kotalahdessa.

Paavali käy retkellä Uhrikivellä ja miettii metsänhaltijaa sekä kiittää Uhrikivellä metsää sen antamista marjoista ja sienistä. Äiti tykkäsi kun poika on omatoiminen ja ymmärtää luontoa.

Kalapäivänä Paavali havainnoi luontoa ja hänellä on isänsä kanssa hyvä kalaonni. Pieni myös tuo ruokaa perheen pöytään isän apuna ja kokee ylpeyttä toiminnastaan.

Paavali ja metsäseikkailu

Tänä aamuna minä heräsin ennen aurinkoa. Isä oli jo lähtenyt kaatamaan puita, ja äiti keitti puuroa. Sisko nukkui vielä, mutta minä hiivin ulos – minulla oli suunnitelma.

Otin mukaani **puumiekan**, jonka isä oli veistänyt, ja **kaarnaveneen**, jonka olin tehnyt itse. Lähdin polkua pitkin kohti metsää.

Metsässä on hiljaista, mutta ei tyhjää. Siellä asuvat:

- Orava, joka varastaa käpyjä.
- Metsähiiri, joka asuu kiven kolossa.
- Ja ehkä, ihan ehkä... **metsänhaltija**, joka suojelee eläimiä.

Löysin suuren **kiven, jossa on sammalta**. Se oli vanha uhrikivi, isä sanoo. Laskin **kaarnaveneeni** sen viereen ja sanoin:

"Tässä sinulle, metsä. Kiitos marjoista ja sienistä."

Sitten kuulin rapinaa. Pensaasta loikkasi **jänis!**

Se pysähtyi, katsoi minua hetken – ja loikki pois.

Hymyilin. Metsä oli huomannut minut.

Kun palasin kotiin, äiti kysyi missä olin.

"Metsässä. Tein lahjan kivelle."

Äiti nyökkäsi. Ei sanonut mitään, mutta silmät loistivat vähän.

Paavali kalassa isän kanssa

Tänään oli kalapäivä!

Isä herätti minut varhain ja sanoi:

"Tänään soudetaan, Paavali. Ota ämpäri."

Me mentiin rantaan, ja vene odotti jo valmiina. Isä työnsi sen järveen ja minä istuin keulaan. Vesi oli niin tyyni, että se näytti **taivaalta**. Linnut lauloivat, mutta muuten oli hiljaista.

Isä sousti ja minä laskin verkkoja. Me katsottiin, miten **sumu leijui niemen yllä**, ja isä kertoi, että joskus siellä näkyy "järven haltijan valo". En nähnyt mitään – mutta ehkä haltija tiesi, että tulimme ystävinä.

Kun vedimme ensimmäistä verkkoa ylös, sieltä tuli **ISO hauki!** Se potki ja pärski vettä kaikkialle.

"Hyvä kala, Paavali!" isä sanoi. "Sinussa on kalan onni."

Paluumatkalla sain soutaa. Kädet väsyivät, mutta **olin ylpeä**. Minä ja isä – kalamiehet!

Kotona sisko huusi: "Tuleeko ruokaa?"

"Tulee," vastasin. "Ja iso!"

Äiti teki kalakeittoa, ja minä sain valita ensimmäisen palan. Söin sen hiljaa. Ajattelin järveä, sumua ja sitä hetkeä, kun verkosta nousi hopeinen kala kuin taikauskusta.